

(Прес РС)

„Батлер је отворио врата, премијер Силајџић је ушао и пољубио ме у чело. Знајући за Силајџићеве романтичне склоности, договорила сам се са батлером да улази сваких 15 минута. Силајџић је тражио сендвич и добио га у подне чим је дошао, али појео га је тек у поноћ, пред одлазак. На расстанку ми је рекао: ‘Зима долази. Требало би да дођем поново, на још једну вечеру крај вашег камина... Јасно је да смо ви и ја морали да се сретнемо. Ми ћемо бити заједно, мада можда не на овом свету. Ми смо две звезде на небу и судбина је одлучила да се наше путање укрсте. Лаку ноћ душо’.“

Цитирани редови представљају сећања госпође Свони Хант, америчке амбасадорке у Бечу из времена рата у БиХ. На страну шесточасовна дужина дипломатског састанка, 24 батлерова уласка у просторију, сендвич који је пола дана бајатио поред огладнелог госта, предострожност амбасадорке и насртљивост премијера, на страну бројне политичке и неполитичке асоцијације које се читаоцу намећу поводом честих сусрета две сентименталне душе. Ради се о фрагментима књиге озбиљног наслова - „Босанске лекције за глобалну безбедност“, из пера утицајне ауторке (професорка на Харварду и чланица Савета за спољне послове САД) која се и те како тиче Срба, Српске и Србије. На основу описаних присних бечких контаката, Свони Х. је закључила да је Харис С. „политичар који се најдоследније залагао за различитост у јединственој држави БиХ“. Због тога је, како вели, „на брифингу у команди Америчких оружаних снага за Европу у Штутгарту 1994. критиковала главнокомандујућег генерала Чака Бојда што босанске лидере назива муслиманима, иако су се они заветовали да ће штитити мултиетничко друштво насупрот агресорима који су у име ‘велике Србије’ истеривали Србе из њихових кућа“. Наводи да ју је генерал Бојд касније у четири ока упозорио да не треба да подлеже муслиманској пропаганди и да нема добрих момака у босанском рату, али да је она била чврсто уверена и упорна... „Али мени су ти људи долазили у кућу и толико пута смо вечерали заједно, знам какви су“, инсистирала је Свони.

Пише: Ненад Кеџмановић
четвртак, 10 мај 2012 07:06

